

РЕШЕНИЕ

№ 3128

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитър Младенов, като разгледа дело номер **1753** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция “Инспекция по труда” (ДИТ) [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 19.12.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 100 състав по нахд № 8067/2011 г., с което е изменено наказателно постановление № 22-2202040 от 05.10.2010 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.61, ал.1 КТ, като въззивният съд на основание чл.415в КТ е определил имуществена санкция в размер на 300 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът поддържа, че не са налице двата признака, по които нарушението може да се квалифицира като „маловажно” по смисъла на чл.415в КТ и съставът на нарушението по чл.61, ал.1 КТ не дава възможност нарушението да бъде отстранено с последващо сключване на трудов договор. Касаторът посочва, че е налице основателно съмнение, че трудов договор е сключен на 11.08.2010г. по повод осъществена на 10.08.2010г. проверка от ДИТ, без чиято намеса

трудова договор не би бил сключен. Поддържа, че нарушението на чл.61, ал.1 КТ винаги е съществено, поради което не би могло да няма вредни последици за работника. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № 22-2202040 от 05.10.2010 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място].

Ответникът по касационната жалба [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.1, ет.1, ап.6 чрез процесуалния си представител адв. Р. оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 19.12.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав по нахд № 8067/2011 г., е изменил наказателно постановление № 22-2202040 от 05.10.2010 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.61, ал.1 КТ и на основание чл.415в КТ е определил имуществена санкция в размер на 300 лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н. Т. С., на свидетел на установяване на нарушението Ц. И. Т., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното дружество, в качеството му на работодател, е нарушило нормата на чл.61, ал.1 КТ, като е приело на работа като „мияч на автомобили" лицето И. М. И. на обект „автомивка" в [населено място], [улица] без сключен писмен трудов договор. Районният съдия е намерил, че са налице предпоставките за приложение на чл.415в КТ, тъй като преди издаване на АУАН и НП с работника е сключен писмен трудов договор и не са налице данни, че от нарушението за работника са произтекли конкретни вредни последици.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 100 състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 09.08.2010 г. актосъставителят Н. С. „младши инспектор" в Д „ИТ" – С., извършила проверка на обект „автомивка" в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] и установила лицето И. М. И., ЕГН [ЕГН] да полага труд като „мияч на автомобили" с декларирано от лицето работно време от 10:00 часа до 18:00 часа

с един час обедна почивка и почивни дни събота и неделя. При проверка по документи на 16.08.2010г. бил представен сключен със същото лице трудов договор №2 от 11.08.2010г. и справка – уведомление до ТД на НАП [населено място] по чл.62, ал.4 КТ от 11.08.2010г.

Нормата на чл.61, ал.1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа. Едновременно със сключването на писмен трудов договор (чл.62, ал.1 КТ) работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на НАП (чл.63, ал.1 КТ). Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в нормата на чл.66, ал.1 КТ - място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнителни възнаграждения, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнена от И. М. И. декларация от 09.08.2010 г. – място на работа, постъпване на 05.08.2010г., длъжност „мияч на автомобили”, работно време от 10.00 часа до 18.00 часа, с един час обедна почивка и почивни дни – събота и неделя. При тези данни по делото, установени без противоречиво от показанията на свидетелите С. и Т. и писмените доказателства, районният съдия при правилно приложение на материалния закон е приел, че е осъществен състава на нарушението по чл.61, ал.1 КТ – работодателят не е сключил с работника писмен трудов договор преди постъпването му на работа на 05.08.2010г.

Съгласно чл.415в КТ (ред. към датата на установяване на нарушението и налагане на наказанието от Д.в. бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. Съгласно редакцията на нормата съдът намира за неоснователен довода на касатора, че нарушението не може да бъде отстранено, тъй като е винаги последващо. В случая нарушението е установено на 09.08.2010г. и е отстранено веднага след установяването му по смисъла на разпоредбата на чл.415в КТ – на 11.08.2010г. Дори да са житейски логични доводите на касатора, че трудов договор е сключен по повод на осъществената на 09.08.2010г. проверка от ДИТ – С. , то именно за нарушителите, които веднага след установяване на нарушението са предприели мерки за отстраняването му законодателят е предвидил привилегирован състав на маловажни нарушения по чл.415в КТ при кумулативно наличие на посочените в нормата предпоставки. При правилно приложение на материалния закон районният съдия е приел, че в конкретния случай тези законови предпоставки са изпълнени – нарушението е отстранено веднага след установяването му и по делото липсват данни за настъпили конкретни вредни последици за работника. Действително разпоредбата на чл.415в, ал.2 КТ предвижда забрана за приложението на нормата на чл.415в КТ за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, но същата е публикувана в Д.в. бр.7/24.01.2012г. и

като материално правна норма няма обратно действие. Съгласно чл.3, ал.1 ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като в случая не е налице по-благоприятно за наказаното лице законодателно решение с последвалите изменения на нормата на чл.418в КТ. По изложените съображения и като е достигнал до същите правни изводи районният съдия не е допуснал твърдяното в касационната жалба касационно оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 19.12.2011 г. на СРС, НО, 100 състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.12.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 100 състав по нахд № 8067/2011 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.